ते त्वां ज्ञातिक्षयकरं वयमार्त्तानुसारिणः। ज्ञातिवृद्धिनिमित्तार्थं विनिहन्तुमिहागताः।
नास्ति लोके पुमानन्यः क्षत्रियेष्विति चैव यत्। मन्यसे स च ते राजन्सुमहानबुद्धिविप्लवः।
कोहि जानन्नभिजनमात्मवान् क्षत्रियो नृपः। नाविशत्स्वर्गमतुलं रणानन्तरमव्ययं।
स्वर्गं ह्येव समास्थाय रणयज्ञेषु दीक्षिताः। जयन्ति क्षत्रिया लोकांस्तद्विद्धि मनुजर्षभ। ८७०
स्वर्गयोनिर्महद्ब्रह्म स्वर्गयोनिर्महद्यशः। स्वर्गयोनिस्तपो युद्धे मृत्युः सोऽव्यभिचारवान्।
एष ह्यैन्द्रो वैजयन्तो गुणैर्नित्यं समाहितः। येनासुरान्पराजित्य जगत्पाति शतक्रतुः।
स्वर्गमार्गाय कस्य स्याद्विग्रहो वै यथा तव। मागधैर्विपुलैः सैन्यैर्बाहुल्यबलदर्पितः।
माऽवमंस्थाः पराक्षाजन्नस्ति वीर्य्यं नरे नरे। समन्तेजस्त्वया चैव विशिष्टं वा नरेश्वर।
यावदेतदसम्बुद्धं तावदेव भवेत्तव। विषह्यमेतदस्माकमेतो राजन्ब्रवीमि ते। ८७५
जहि त्वं सदृशेष्वेव मानं दर्पञ्च मागध। मागमः ससुतामात्यः सबलश्च यमक्षयं।
दम्भोद्भवः कार्त्तवीर्य्य उत्तरश्च वृहद्रथः। श्रेयसो ह्यवमन्येह विनेशुः सबला नृपाः।
युयुक्षमानास्त्वत्तो हि न वयं ब्राह्मणा ध्रुवं। शौरिरस्मि हृषीकेशो नृवीरौ पाण्डवाविमौ।
त्वामाह्वयामहे राजन्स्थिरो युध्यस्व मागध। मुञ्च वा नृपतीन्सर्व्वान्गच्छ वा त्वं यमक्षयं।
॥ जरासन्धउवाच ॥ नाजितान्वै नरपतीन्नहमादद्मि कांश्चन। अजितः पर्य्यवस्थाता कोऽत्र यो न मया जितः। ८८०
क्षत्रियस्यैतदेवाद्धर्म्मं कृष्णोपजीवनं। विक्रम्य वशमानीय कामतो यत्समाचरेत्।
देवतार्थमुपाहृत्य राज्ञः कृष्ण कथं भयात्। अहमद्य विमुच्येयं क्षात्रं व्रतमनुस्मरन्।
सैन्यं सैन्येन व्यूढेन एक एकेन वा पुनः। द्वाभ्यां त्रिभिर्वा योत्स्येऽहं युगपत्पृथगेव वा।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा जरासन्धः सहदेवाभिषेचनं। आज्ञापयत्तदा राजा युयुत्सुर्भीमकर्म्मभिः।
सतु सेनापतिं राजा ससार भरतर्षभ। कौशिकं चित्रसेनञ्च तस्मिन्युद्धे उपस्थिते। ८८५
ययोस्ते नामनी राजन् हंसेति डिम्भकेतिच। पूर्व्वं सङ्कथिते पुंभिर्नृलोके लोकसत्कृते।
तन्तु राजन्विभुः शौरी राजानं बलिनाम्वरं। स्मृत्वा पुरुषशार्दूलः शार्दूलसमविक्रमं।
सत्यसन्धो जरासन्धं भुवि भीमपराक्रमं। भागमन्यस्य निर्दिष्टमवध्यं मधुभिर्मृधे।
नात्मनात्मवतां मुख्य इयेष मधुसूदनः। ब्राह्मीमाज्ञां पुरस्कृत्य हन्तुं हलधरानुजः।
इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि जरासन्धवधपर्व्वणि जरासन्धयुद्धोद्योगे एकविंशतितमोऽध्यायः॥ २१ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्तं निश्चितात्मानं युद्धाय यदुनन्दनः। उवाच वाग्मी राजानं जरासन्धमधोक्षजः। ८९०
॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ त्रयाणां केन ते राजन्योद्धुमुत्सहते मनः। अस्मदन्यतमेनेह सज्जीभवतु को युधि।
एवमुक्तः स नृपतिर्युद्धं वव्रे महाद्युतिः। जरासन्धस्ततो राजा भीमसेनेन मागधः।
आदाय रोचनां माल्यं मङ्गल्यान्यपराणि च। धारयन्नगदान् मुख्यान् निर्वृतीर्व्वेदनानिच। उपतस्थे जरासन्धं युयुत्सुं वै
पुरोहितः।